



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 82

I Legislatura

Any 1983 (segon període)

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Xavier Folch

Proposició no de Llei
sobre la Presentació d'un Projecte de Llei de Creació
de Delegacions d'Informació i de Cultura
de la Generalitat de Catalunya

Sessió tinguda
dijous 6 d'octubre de 1983

SUMARI

*El segon punt de l'ordre del dia: **Proposició no de Llei sobre la Presentació d'un Projecte de Llei de Creació de Delegacions d'Informació i de Cultura de la Generalitat de Catalunya** s'inicia a les dotze i set minuts del matí.*

Per presentar la dita Proposició no de Llei, pren la paraula el Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1176).

Pels Grups que hi han presentat esmenes, intervenen els Diputats I. Srs. Clotas, del G. Socialista (p. 1177), i Franch, del G. p. de Centristes (p. 1177).

Pels Grups que no hi han presentat esmenes, prenen la paraula el Diputat I. Sr. Ventura, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1178); la Diputada I. Sra. Calzada, del G. p. del PSUC (p. 1178), i el Diputat I. Sr. Benet, del G. Mixt (p. 1178).

Per fixar la posició del G. p. d'Esquerra Republicana enfront dels diversos Grups esmenants, per fer uns aclariments, intervé el Diputat I. Sr. Torres (p. 1179).

El Diputat I. Sr. Clotas, del G. Socialista, pren la paraula (p. 1179).

La sessió se suspèn a dos quarts i nou minuts d'una del migdia i es reprèn a la una i quatre minuts (p. 1180).

*Es posa a votació el text definitiu de la **Proposició no de Llei sobre la Presentació d'un Projecte de Llei de Creació de Delegacions d'Informació i de Cultura de la Generalitat de Catalunya**, presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 1180).*

El segon punt de l'ordre del dia fineix a la una i deu minuts del migdia.

La Proposició no de Llei sobre la presentació d'un Projecte de Llei de Creació de Delegacions d'Informació i de Cultura de la Generalitat de Catalunya constitueix el segon punt de l'ordre del dia, el qual punt s'inicia a les dotze i set minuts del matí. Presideix la sessió l'I. Sr. Folch, acompanyat de la Vice-presidenta, l. Sra. Ferrer i Mallol i del Secretari, l. Sr. Lorda. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Bayona.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió l. Sres. i Srs. Ainaud, Ventura (en substitució de l'I. Sr. Camps i Vallejo), Colomines, Casals, Virgili i Borràs, pel G. p. de Convergència i Unió; Cornudella, González, Clotas i Terradellas, pel G. Socialista; Calzada i Planellas, pel G. p. del PSUC; Planasdemunt i Benet, pel G. Mixt; Torres, en substitució de l'I. Sr. Casanovas), Porter, pel G. p. d'Esquerra Republicana, i Franch (en substitució de l'I. Sr. Luna), pel G. p. de Centristes.

**Proposició no de Llei
sobre la presentació d'un Projecte de Llei
de Creació de Delegacions d'Informació i de Cultura
de la Generalitat de Catalunya**

El Sr. PRESIDENT: Entrem al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat sobre la Proposició no de Llei sobre la Presentació d'un Projecte de Llei de Creació de Delegacions d'Informació i de Cultura de la Generalitat de Catalunya presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. En nom del Grup proponent, té la paraula el Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, la Proposició no de Llei que presentem a la consideració de vostès té com a finalitat la creació de delegacions d'informació i de cultura de la Generalitat de Catalunya fora dels límits geogràfics que ens assigna l'article 2 de l'Estatut.

A primera vista, aquesta proposició pot semblar excessivament ambiciosa o potser alguns hi veuran propòsits encoberts o dissimulats de determinades activitats expansionistes que la situació actual no aconsellaria gaire. O potser encara els juristes, puristes i meticulosos poden trobar-hi pretextos a possibles inconstitucionalitats. O, en fi, el que encara seria pitjor, que un cert pragmatisme acomodatici pogués convertir-se en justificador de l'immobilisme, aconsellant de deixar les coses tal com estan, i d'abstenir-se d'adoptar iniciatives en certa manera innovadores. No cal dir que el nostre Grup no comparteix cap d'aquests temors; la nostra ambició està circumscrita dins uns límits determinats, i volem declarar, d'entrada, que no ens guia cap altre propòsit que el de fer conèixer cada dia més i millor el que constitueix el substrat de la Catalunya d'avui i, en particular, el seu patrimoni lingüístic i cultural.

La nostra Proposta no de Llei preveu la instal·lació de delegacions amb caràcter permanent en aquelles Comunitats que, pels vincles històrics, culturals, econòmics i socials que ens uneixen, entren de ple en el text de l'Addicional Cinquena de l'Estatut de Catalunya, que recomana, per a aquests països una atenció especial.

Una de les esmenes presentades a la nostra Proposició no de Llei —la del Grup centrista—, voldria que hi afegíssim, com a implantacions territorials de les delegacions, l'Alguer i les restants Comunitats Autònomes de l'Estat espanyol. El Grup Socialista, per la seva part, també sembla manifestar el desig

que la implantació de les delegacions pugui fer-se, també, eventualment, en les altres Comunitats de l'Estat. Naturalment, escoltarem amb atenció la defensa d'ambdues esmenes.

El punt b) del número 1 de la nostra Proposició afirma, sense que deixi lloc a cap dubte, el caràcter oficial d'aquests organismes, alhora que exclou, terminantment, qualsevol interpretació tendenciosa o partidista. El personal adscrit a les delegacions, ja sigui tècnic, ja sigui purament administratiu, estarà sota la total i exclusiva dependència del Consell Executiu de la Generalitat. D'aquesta manera, les seves activitats hauran de revestir, en totes les ocasions, el control de l'autoritat democràtica i representativa del nostre país.

El punt c) descriu esquemàticament quins són els objectius primordials d'aquestes delegacions, que m'estalviaré d'enumerar perquè tots vostès els tenen a la vista, inclosos en la Proposició no de Llei.

Aquesta enumeració no pretén ser ni exhaustiva ni excloent; és únicament la formulació d'unes determinades línies generals, d'unes activitats marc que el Consell Executiu haurà de precisar eventualment en el projecte de llei que nosaltres sol·licitem. «Foment i divulgació de la cultura catalana a través d'aquestes delegacions» no vol dir, de cap manera, entrar en la dinàmica establerta en l'article 27 de l'Estatut i, en particular, en el que fa referència a l'establiment de relacions culturals.

Tampoc no té res a veure, naturalment, amb l'establiment de convenis amb les altres Comunitats Autònomes, que és objecte d'un altre apartat d'aquest mateix article, en què, actualment, hi ha un inici de posada en aplicació amb les converses recents entre Catalunya i Andalusia per a l'establiment de convenis culturals i intercanvis diversos entre aquestes dues Comunitats. I, òbviament —ja no caldria ni mencionar-ho—, aquesta Proposició no pretén, ni de prop ni de lluny, envair, de cap manera, la competència exclusiva que l'article 149.1.3 de la Constitució reserva a l'Estat en matèria de relacions internacionals.

El que pretén la nostra Proposició no està, doncs, en contradicció amb els preceptes constitucionals, ni en infracció amb el que diu el nostre Estatut, sinó tot al contrari. No es tracta d'establir relacions bilaterals o multilaterals dins o fora del territori espanyol; es tracta, únicament, d'oferir als ciutadans d'altres territoris una mostra permanent, oficial i, en certa manera, institucionalitzada, del que som, del que fem i del que pensem fer a casa nostra; una mostra que ajudi permanentment a comprendre la realitat catalana. Voldríem que les delegacions fossin una vitrina, un mostrari verídici, un centre d'informacions que servís per a fer conèixer l'abast del nostre patrimoni en tots els seus aspectes, amb l'esperança que un millor coneixement generarà més comprensió i, segurament, més afecte. I no veiem quin mal hi pot haver en això; el que poden fer els particulars, els industrials, els comerciants, per què no poden fer-ho les institucions de Catalunya?

D'altra part, això no és cap novetat revolucionària. Això és extrem. La Generalitat, a través del Departament de Presidència, de la Direcció General d'Esport, de la Direcció General de la Joventut, o del Departament de Comerç i Turisme..., a través de les seves Direccions Generals, està actuant ja, i plausiblement, en el sentit dels objectius que nosaltres proposem. Però ho fa esporàdicament, ocasionalment, i nosaltres preferiríem que, a través d'aquestes delegacions d'Informació i

de Cultura, es donés un caràcter permanent a aquestes activitats i que reposessin damunt d'una legislació i d'un coixí financer car li donarien una major efectivitat.

No creiem, doncs, que hi hagi cap obstacle legal o formal a l'adopció d'aquesta Proposició no de Llei. Esquerra —no us ho amago— ha posat una gran il·lusió en aquest modest propòsit. Al cap de vora quatre anys de funcionament de l'autonomia, el nostre poble ha donat proves de maduresa política i ha anat consolidant fermament les institucions d'autogovern. També anem avançant en la recuperació, difícil, de tot el terreny perdut durant el règim anterior en els temes de la cultura i de la llengua i de tot allò, naturalment, que constitueix el nostre patrimoni nacional. Hem de continuar en aquesta direcció, que és la bona, però hem d'aprofitar totes les possibilitats que estiguin al nostre abast per a consolidar el que ja tenim i per a fer-ho irreversible, tot maldant per divulgar i, sobretot, aprofundir el coneixement del que som i del que volem ser. Donar-nos a conèixer fora de casa amb el veritable missatge de les nostres institucions no pot fer altra cosa que contribuir a l'enfortiment dels nostres lligams amb els altres pobles.

Totes les Comunitats Autònomes manifesten el desig de donar impuls i vigor al procés autonòmic, i això ens sembla legítim i altament positiu. Si realment volem que la nova estructura de l'Estat espanyol sigui una altra cosa que un mosaic artificial, heteròclit o improvisat; si realment es desitja que sigui quelcom més que un *puzzle* difícil i capriciós, cal que es puguin exterioritzar sense por els elements de les personalitats diferenciades i que això es pugui fer dins i fora del mateix territori.

Aquesta és, senyores i senyors Diputats, la filosofia que inspira la nostra modesta Proposició no de Llei, que, no ho oblidem, no és res més que una proposició no de Llei. Això vol dir que es deixa al Consell Executiu una gran latitud per a establir el seu projecte i, naturalment, és el Parlament el que hi ha de dir la seva darrera paraula.

Només tenim l'ambició de manifestar un desig polític, i de traçar unes línies generals emmarcades —això sí— en alguna proposta concreta. Creiem que és un text assumible per als Grups, i és per aquesta raó que ens permetem, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, de sol·licitar el vot favorable de tots vostès.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Han presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei el Grup Socialista i el Grup parlamentari de Centristes. Ara, correspondria intervenir... *(Pausa.)* La primera de les esmenes que ha tingut entrada és la del Grup Socialista, i correspondria d'intervenir, per part del Grup Socialista, al Diputat senyor Higini Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista ha presentat una esmena de modificació a la Proposició no de Llei del Grup d'Esquerra Republicana, tot compartint les inquietuds, preocupacions i objectius que el Portaveu del Grup d'Esquerra Republicana, amb la presentació d'aquesta Proposició no de Llei, cerca, que és el foment i la divulgació de la cultura, la llengua i les nostres institucions d'autogovern i el seu coneixement per part de totes aquelles Comunitats que, podent tenir ja vincles històrics, vincles culturals o podent-los tenir de nou, es cregui convenient. Per tant, compartim absolutament les inquietuds respecte a aquesta divulgació i foment.

L'objectiu de la nostra esmena era, potser, amb més precisió el que l'Estatut de Catalunya diu en la seva Disposició Addicional Cinquena i en el seu article 27; anar a cercar exactament, amb més precisió, allò que preveu l'Estatut, en el sentit no únicament de dirigir les accions del Consell Executiu i les accions d'aquest foment i divulgació, en un determinat sentit, amb unes determinades Comunitats, sinó, al mateix temps, la rigorositat, i permetre que el Consell Executiu iniciï totes les gestions que consideri oportunes per a arribar, en el cas que es cregués convenient, a allò que la Proposició no de Llei d'Esquerra Republicana preveu com la creació de Delegacions Permanents d'Informació i Cultura. I dic «si s'escau», perquè, en el moment que això, naturalment, interessa diferents parts, la Generalitat de Catalunya i aquelles Comunitats on es vol arribar a establir aquestes Delegacions Permanents, no serà únicament a través del judici de la Generalitat, sinó a través d'un acord que permeti, aleshores, la creació d'aquestes Delegacions. Serà, per tant, la voluntat de dues parts.

És per aquest motiu que nosaltres presentem una esmena de modificació que ens permetríem de precisar que va dirigida al punt primer, apartats a) i b) de la Proposició no de Llei del Grup d'Esquerra, i a l'apartat segon, mantenint íntegrament tot el que és el punt c), de tal manera que diria: «El Consell Executiu iniciarà les gestions oportunes amb altres Comunitats Autònomes que condueixin a l'establiment d'acords i convenis d'intercanvi cultural i que permetin, si s'escau, la creació d'aquestes Delegacions Permanents», ja ho dic —i ho repeteixo— amb la mateixa inquietud que ho presentava el Grup d'Esquerra Republicana. Ens sembla que vincular de nou, ja ara, des del Parlament de Catalunya, d'una manera determinant, el resultat d'unes gestions que, necessàriament, ha d'establir prèviament el Consell Executiu de la Generalitat amb altres institucions d'autogovern, semblaria el menys arriscat sense saber quins són els acords que prèviament es poguessin establir per a dur a terme aquesta creació de Delegacions, de la mateixa manera que permet també al Consell Executiu de no fer-ho necessàriament fer-ho a través d'un projecte de Llei, sinó que els acords que poguessin establir amb altres Comunitats poguessin tenir un altre caràcter que potser el Consell Executiu considerés més convenient de no vehiculitzar a través d'un projecte de Llei.

És per aquest motiu que nosaltres —ho repeteixo—, compartint el mateix esperit, presentem una esmena de modificació el text de la qual, en primer lloc, creiem que és més precís amb el contingut de l'Estatut i, en segon lloc, deixar més vinculat amb quelcom que en aquests moments ens sembla que no es pot vincular el Consell Executiu, a través de les gestions que consideri oportunes de realitzar amb les altres Comunitats on van dirigides les Delegacions que es proposa crear.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup parlamentari de Centristes, té la paraula el Diputat senyor Ramon Franch.

El Sr. FRANCH: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Centrista retira l'esmena, perquè creiem que l'esmena dels socialistes és més adient, quan parla amb un nom que diu: «... es faran gestions...». I aquí crec que hi va haver una mica d'error, car el que no podem fer és imposar una Delegació a una Comunitat Autònoma X, sense que hi hagi un con-

veni previ. Per tant, l'esperit nostre és molt similar amb l'esmena dels socialistes, i retirem la dels Centristes.

El Sr. PRESIDENT: Ara correspon la intervenció als Grups que no han presentat esmenes, per a...

(El senyor Colomines demana per parlar.)

El Sr. COLOMINES: Sí, senyor President. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, el Diputat senyor Joan Ventura.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Joan Ventura.

El Sr. VENTURA: Gràcies, senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats. El nostre Grup està d'acord amb la filosofia d'aquesta Proposició no de Llei: l'entitat de la llengua i la cultura catalanes ho exigeix. El que passa és que el nostre Grup creu que aquestes no poden ser decisions unilaterals, perquè, donada la situació actual, podrien resultar antiproductes.

El nostre Grup ha fet alguna gestió extraoficial, i la conclusió que n'ha tret és que la Proposició s'hauria de modificar en el sentit de posar-se en contacte amb qui correspongui, als diferents territoris de parla catalana, i iniciar, d'aquesta manera, una acció conjunta. Aquesta és la nostra posició, i insistim a fer constar, doncs, que, al nostre Grup, li seria molt satisfactori l'inici de negociacions compartides amb altres Comunitats.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula la Diputada senyora Teresa-Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyora Diputada, senyors Diputats, el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya creu necessari que la Generalitat, Govern i Parlament, dins de les seves atribucions i funcions, estableixin el màxim nombre d'acords, de coneixements mutus, d'intercanvis, amb les altres Comunitats Autònomes que configuren l'Estat espanyol, i molt especialment, amb aquelles que estan més vinculades amb la nostra Comunitat per raons històriques i lingüístiques. Aquesta és una voluntat política, és una voluntat col·lectiva, però, a més a més, són aspectes o funcions que ens reconeixen la mateixa Constitució i el mateix Estatut de Catalunya.

En aquest sentit, estem d'acord amb aquesta iniciativa que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana, de buscar un sistema, una forma que obligui el Consell Executiu a establir aquests acords, aquests convenis, aquestes relacions amb les altres Comunitats. De tota manera, amb el que nosaltres no estem d'acord és amb la forma concreta i explícita que planteja el Grup d'Esquerra Republicana per a aquestes relacions amb les altres Comunitats. Creiem que, des del punt de vista de l'àmbit d'aplicació, la proposta que fa el Grup d'Esquerra Republicana és restrictiva, i, des del punt de vista de la forma, potser és insuficient, des del nostre punt de vista.

És per això que nosaltres, estant d'acord amb l'esperit i amb bona part de les explicacions que ens ha fet el Portaveu d'Esquerra Republicana en la presentació de la seva Proposició no de Llei, plantejaríem la necessitat de buscar una fórmula transaccional entre la proposta inicial i l'esmena del Grup Socialista, amb la qual s'estimulés i s'obligués el Consell Executiu a realitzar totes les gestions per a fer possible aquesta relació i aquest establiment d'acords, informes i intercanvis amb les altres Comunitats Autònomes, però que aquestes gestions no es fessin ni d'una manera vergonyant ni d'una manera marginal, sinó

que de les gestions i, sobretot, dels resultats a què es pogués arribar amb aquestes altres Comunitats fos informada aquesta Comissió del Parlament, és a dir que tingués la informació sobre quines són aquestes gestions, quina és la fórmula i quins són els resultats d'establir aquestes relacions, aquests intercanvis entre Catalunya i la resta de les Comunitats Autònomes. Per tant, nosaltres afegiríem en la proposta que feia el Grup Socialista que es digués: «... Comunitats Autònomes que condueixen a l'establiment d'acords i convenis d'intercanvi cultural o altres fórmules...», és a dir, deixar-ho més ampli, i, al mateix temps, hi afegiríem, a aquesta proposta que feia el Grup Socialista, que es digués que en el termini de quatre o cinc mesos s'informés la Comissió de Política Cultural sobre quins han estat els resultats d'aquests acords, d'aquests intercanvis o de la creació d'aquestes Delegacions.

Gràcies, senyor President; Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per part del Grup Mixt, hi ha alguna intervenció? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat senyor Josep Benet.

El Sr. BENET: Bé, per la nostra part no cal dir que ens felicitem de la presentació d'aquesta Proposició no de Llei, perquè, realment, els seus propòsits són extraordinàriament importants. Tots estem convençuts que, avui dia, un dels greus problemes que hi ha dintre de l'Estat espanyol és la manca de coneixement d'uns pobles amb uns altres, i no solament d'uns pobles, a seleccionar els uns amb els altres, sinó també entre la gent d'uns i altres territoris de les Comunitats Autònomes. Per tant, ens felicitem que l'Esquerra Republicana hagi posat en marxa aquesta Proposició no de Llei que pot tenir uns resultats excel·lents.

Ara bé, creiem que precisament per la importància d'aquesta Proposició no de Llei cal que examinem amb molta profunditat les conseqüències que poden tenir, sobretot, els criteris que s'han exposat, que s'exposen després, en els apartats següents. Cal que ens hi mirem, amb molta profunditat, amb molta atenció, perquè no s'escaigués que nosaltres mateixos ens autolimitem. És a dir, hi ha moltes maneres de fer aquesta política que cal que la Generalitat faci. Alerta que nosaltres no ens autolimitem o que nosaltres mateixos posem unes condicions que ni a l'Estatut ni a la Constitució no hi són.

Jo no vull, ni n'és el moment aquí, parlar-ne amb aquesta profunditat necessària, però sí que vull demanar que fem atenció a aquestes observacions que em permeto de fer. Per exemple, per què ens hem d'autolimitar parlant només de les Comunitats Autònomes? Ningú no ens priva de crear una delegació en una ciutat determinada. Ningú no ens priva de crear una delegació d'aquesta mena a Madrid, no en tant que sigui Comunitat Autònoma, sinó simplement perquè és la capital de l'Estat. És que és necessari fer-ho a través de la Comunitat Autònoma a Madrid? No sé, potser sí, potser no. Cal, per tant, que tinguem molt en compte aquesta qüestió.

Una altra és que crec que s'ha d'establir d'una manera clara que el propòsit és igual a totes les Comunitats. És evident que en unes nosaltres tenim uns interessos culturals molt especials, molt determinats, però a aquests interessos culturals i determinats ja els donarem solució mitjançant els acords i els convenis que al moment oportú s'hauran de fer d'acord amb la mateixa Constitució, d'acord amb el nostre Estatut i d'acord també

amb l'Estatut de les Illes Balears.

A mi em preocupa això que podríem dir-ne una autolimitació, com em preocupa, en l'esmena del Grup Socialista, aquesta fórmula d'establir acords i convenis. No ho sé si cal establir-los. Potser no cal arribar a aquests acords i convenis que obligarien a uns tràmits bastant complexos, alguns dels quals, fins i tot, haurien d'anar fins a Les Corts. Jo crec que es poden trobar fórmules de tal manera que, nosaltres, des d'ara ja, no ens condicionem ni subordinem la creació d'aquestes necessàries delegacions a acords i convenis que em sembla que tenen un abast molt més general. Que dintre d'un acord general hi pogués ser? D'acord. Que es parli d'aquest tema? Sí. Però no hem de condicionar, crec, de cap manera, l'establiment d'aquestes delegacions a aquests acords i convenis.

Per tant, jo crec que seria necessari que es donés mandat al Consell Executiu, però d'una forma molt més general en la qual fos inclòs, evidentment, tot el que aquí es pretén, però que nosaltres des del començament ja no ens autolimitéssim ni ens poséssim unes condicions que potser, examinat l'Estatut i examinada la Constitució, no cal que ens posem.

En tot cas, aquestes autolimitacions ja vindran, i després d'un estudi molt més aprofundit del que ara podem fer en aquesta sessió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup proposant ara ens haurien de dir si accepta o no les esmenes i quina proposta de text vol sotmetre a votació. Té la paraula, en nom d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Sí, gràcies, senyor President. Evidentment hem escoltat amb molta atenció les intervencions dels diversos representants de Grups parlamentaris. Evidentment, en aquest món, la veritat absoluta, no la té mai ningú i és bo d'escoltar els parers d'aquelles persones que, en principi, tenen unes il·lusions i uns desitjos que convergeixen, fonamentalment, amb els nostres. Jo crec, doncs, que s'han fet en aquest breu intercanvi d'opinions, s'ha llençat algun suggeriment, s'ha presentat alguna iniciativa, s'han fet algunes observacions que mereixen ser seguides d'una atenció. Aleshores, jo m'adono —amb el company Miquel Porter a la Ponència, pel Grup d'Esquerra Republicana—, ens adonem que, efectivament, la Proposició no de Llei, tal com nosaltres l'hem presentada a la consideració de vostès, té molt poques possibilitats de reeixir en aquesta Comissió.

Creiem que cal ser pragmàtic, que cal intentar assolir, si no un resultat total, almenys un resultat parcial. Jo no comparteixo algunes de les inquietuds que s'han manifestat aquí, en particular, una opinió expressada pel representant del partit socialista: que en coses com aquestes calgui, necessàriament, un acord. Jo no sé per què per a muntar una delegació d'informació de la Generalitat de Catalunya a Múrcia, doncs, es necessita un previ acord; no sé fins a quin punt... Que potser és aconsellable des del punt de vista diplomàtic? Potser sí. Ara, que sigui una prescripció absolutament... Però bé, és una cosa de detall. Jo crec que no hi ha objeccions majors, però, amb la finalitat de donar a aquesta iniciativa nostra el màxim de possibilitats, amb la finalitat d'envoltar-nos de totes aquelles garanties de les quals parlava Josep Benet, i hem de procurar tampo dec no autolimitar-nos, sinó de donar el màxim de possibilitats que aquesta iniciativa, efectivament, obtingui un resultat,

perquè, si es tracta únicament ara de llançar, aquí, una Proposició no de Llei, que, en definitiva, és un vot pietós, i que això no vagi seguit de cap resultat, nosaltres ens sentiríem profundament defraudats.

Estariem completament en desacord que es tractés de desfer-nos d'un problema, de deixar-lo per a més endavant i ja veurem els qui vindran com s'ho faran. Jo crec que això seria una mala solució. Crec que aquí hi ha un problema damunt la taula, que hem de tenir el coratge d'enfocar i que hem de posar, si no els límits que nosaltres posem a aquesta Proposició no de Llei, almenys sí unes determinades prescripcions que, en certa manera, obliguin el Consell Executiu a donar compte, aquí, a la Comissió de Cultura, és a dir, al Parlament de Catalunya, i en un termini breu, a explicar quines accions s'han fet i amb quin resultat. Quin eco ha tingut prop de les altres Comunitats i dels altres països eventualment: Andorra, per exemple? I no parlo d'altres; també se'n pot parlar, no crec que no se'n pugui parlar. Jo recordo perfectament que durant el temps de la República funcionava a París una delegació de la Generalitat, amb un èxit fabulós i ningú mai no va pensar a discutir la legitimitat d'aquella comissaria, d'aquella delegació. I vosaltres recordeu que la Constitució de la República interdià absolutament la més mínima immissió de les Comunitats Autònomes pel que fa a les relacions internacionals.

És a dir que no hi ha cap infracció a la Constitució ni a l'Estatut. ¿Que la Comissió creu que per raons de pragmatisme, d'oportunitat, de més efectivitat s'ha de seguir un viarany menys radical? És una cosa que es pot estudiar. Per part nostra, amb el meu company Miquel Porter, estem disposats a mirar amb els companys que han fet els suggeriments si hi ha la possibilitat de fer un text transaccional, i, en aquest sentit, jo demanaria al senyor President que tingués l'amabilitat d'acceptar una suspensió d'un quart d'hora perquè poguéssim posar-nos d'acord els eventuais proposants d'una esmena.

(El senyor Clotas demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Clotas, té la paraula.

El Sr. CLOTAS: Senyor President, únicament per a sol·licitar de la Presidència el fet que pugui precisar, molt breument, les dues observacions que s'han fet sobre la redacció o la intencionalitat de la nostra esmena respecte a com són de vinculants els acords i els convenis amb la creació de delegacions. Si m'ho permet la Presidència, seré molt breu.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. CLOTAS: Jo crec que, respecte a la nostra esmena, no anava a vincular necessàriament que s'estableixin uns acords i uns convenis per a després crear unes delegacions de caràcter permanent. Això, si s'entén així, dins d'aquesta possibilitat transaccional que demanava el Grup d'Esquerra Republicana, es podria precisar millor. Però el que sí que voldríem emfasitzar és la necessitat, més que diplomàtica —a la qual es referia el portaveu del Grup d'Esquerra—, entre converses i gestions entre les institucions d'autogovern, les de Catalunya i les de les Comunitats on ens dirigim, sobretot per dos motius: no per a vincular la creació de les delegacions permanents, però sí pel respecte que hem de tenir davant les altres institucions de govern de tot un poble, i perquè això suposa, al mateix temps, el reconeixement d'aquestes institucions d'autogovern. Aleshores, en el moment que la Generalitat de Catalunya o la Generalitat del País Valencià, o el Consell Interinsular de les Bale

ars, etcètera, establís unes gestions, uns acords, uns convenis, etcètera, en matèria de cultura és quan, aleshores, es pot permetre amb millor credibilitat la creació d'unes delegacions d'intercanvi o d'informació i el foment i la divulgació de cultura de les institucions catalanes. Però és des d'aquest punt de vista del respecte mutu que creiem necessari així precisar-ho. Altrament, almenys el nostre Grup, no entendria la creació a Catalunya d'unes delegacions permanents d'informació d'altres Comunitats, sense haver-hi participat, d'alguna manera, la Generalitat de Catalunya.

Voldríem que això fos, necessàriament, a través d'unes gestions mútues que suposen un respecte mutu. És únicament aquesta precisió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo estic d'acord amb la suspensió que demana el senyor Torres; el que passa és que em sembla que podria ser més breu. Jo demanaria que intentin que sigui més breu. De tota manera, se suspèn la sessió.

(Se suspèn la sessió a dos quarts i nou minuts d'una del migdia i es reprèn a la una i quatre minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Durant la suspensió hi ha hagut una reunió, i, com a resultat d'aquesta reunió, en la qual han participat tots els Grups, el Diputat que ha intervingut inicialment en nom d'Esquerra Republicana m'ha fet arribar l'acord que el seu Grup, com a resultat d'aquesta reunió, ha acceptat i que presenta com a text perquè sigui sotmès a

votació en la Comissió. El text és el següent: té tres punts. El primer: «El Consell Executiu iniciarà les gestions oportunes amb altres Comunitats Autònomes que conduixin a l'establiment d'acords i convenis d'intercanvi cultural o, si s'escau, a la creació, amb caràcter permanent, de delegacions d'informació i cultura de la Generalitat de Catalunya.» El segon punt. «El Consell Executiu informará la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya sobre el resultat de les seves gestions abans del 31 de desembre de 1983.» I el tercer: «Seran objectius primordials de les delegacions proposades...» Jo no sé, suposo que aquí no cal que ho llegeixi tot, perquè és el mateix que correspon a la Proposició no de Llei presentada per Esquerra Republicana a l'apartat c). És a dir, des d'on diu: «el foment i la divulgació de la llengua i cultura catalanes», fins on diu: «promoure l'organització de conferències, exposicions, concerts, trobades i col·loquis i, en general, tota classe d'activitats que puguin enfortir els lligams entre les Comunitats.» Aquest, per tant, seria el text que se sotmet a votació.

Vots a favor d'aquest text?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de la Proposició no de Llei ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

(El segon punt de l'ordre del dia fineix a la una i deu minuts del migdia.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es fa avinent als subscriptors de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya que, per acord de la Mesa del Parlament del 21 de desembre de 1983, els preus que regiran per a l'any 1984 seran els següents:

— Subscripció anual al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>	3.500	Pessetes
— Subscripció anual al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>	3.500	Pessetes
— Subscripció conjunta al <i>Butlletí</i> i al <i>Diari</i>	6.700	Pessetes
— Preu de venda del número solt	80	Pessetes

Així mateix, recordem que es consideraran anul·lades les subscripcions que no s'hauran renovat abans de començar el pròxim període parlamentari (febrer del 1984).

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3